

Licitation.

Malerarbejdet ved Kajanlæggets Stykgodspakhus udbydes herved i offentlig Licitation. Nærmere Oplysninger faas ved Henvendelse til Vandbygningsvæsenets Ingeniørkontor, Thorshavn, hvor Tilbud modtages indtil Tirsdag den 22. ds. Kl. 11 Fmd., paa hvilket Tidspunkt Tilbudene vil blive åbnet i Overværelse af de Bydende, der har indfundet sig.

Thorshavn i Oktober 1929.

Vandbygningsvæsenets
Ingeniørkontor.

Úr Føroyum.

Thorshavn.

Stor Søulykke.

I Fredags naede den sørgelige Meddelelse hertil, at Skonnert »Martha« af Thorshavn — paa Rejsen til Hull — var forlist ved Fair Isle, Shetlandsøerne. 5 Mand af Besætningen er reddet af en Trawler og er indbragt til Lerwick. Skibets Kaptein og Kokken — er druknede.

Efter hvad der nærmere erfares, skyldes Forliset at Skibet kom i Brand. Ilden opstod i Maskinrummet Fredag Morgen Kl. 4, og allerede ved 6-Tiden var Ilden bleven saa voldsom at Skibet i Hast maatte forlades. Redningsbaaden sættes ud, men knustes straks mod Skibssiden, af de stærke Brædder som det frygtelige Uvejr, der rasede paa det Tidspunkt. Hele Besætningen sprang derpaa i Havet. En tilfældig Trawler optog de 5 Mænd, der flød paa Redningsbælt. Kapteinen og Kokken er druknede med det samme, de fandtes ikke der Katastrofen skete. Senere er Kokkens Lig fundet og han ligger nu begravet i Lerwick.

»Marthas« Kaptein var Johan S. Christiansen fra Thorshavn; han efterlader sig Enke med 6 Børn. Kokken Lars Kristian Jacobsen, var fra Arge og efterlader sig Enke med flere voksne Børn.

De reddede er følgende:
Joan Jacob Vaagso, Thorshavn, Heine Clementsen fra Skarvenæs, Martin Jacobsen, Morkmæns, Peter Martin Jacobsen, Seltetræ og Hans Peter Hansen, Arge.

Suduroy.

Helmkomin skip.

Til Tvøroyrar eru komin i seinastu viku: »Hanna« 27 000 »Westward Ho« 40 000, »Vestmanna« 40 000, »Frida« 20 000, »Agnes Louise« 30 000. Til Vágs: »Tjaldríð« 17 000, »Laura« 25 000, »Morning Star« 34 000, »Sunbeam« 29 000, »Stanley« 26 000, »Johanna« 25 000, »Immanuel« 18 000, »City of Norwich« 46 000, alt fyri báðar túrarnar. »Royndin« 110 000.

Vestmanna.

Deyður á fjalli.

Gamalt og tiltikinn fjallmaður, kongsbóndi Jákup í Skálum, í Vestmanna, doyði friggjadagin í seinastu viku táðir vóru á fjalli her. Teir høvdu ikki so langt eftir á rett, og vóru víð gonguni uppi við »Skálagróthús« táðir hin gamli fall, og sjónliga var tað deyðin. Doktorin, sum stundisliga kom til, segði Jákup at vera deyðan av hjartastans. Jákup í Skálum hevði verið 75 ár í næsta mánað um hann hevði livað.

Margaret Bondfield.

Englands første kvindelige Arbejdsminister.

Af Sognepræst Richard Thomsen, Gladsaxe.

(Sluttet).

Verdenskrigen medførte for dem, der var interesserede i Kvindens sociale Stilling, to store Problemer. Allerførst skabte den megen Arbejdsløshed blandt Kvindene; men snart blev lige det modsatte Tilfælde, der opstod en vældig Efterspørgsel efter kvindelig Arbejdskraft, væsentlig til Ammunitionsfabrikkerne. I 1918 var der 1¼ Million nye kvindelige Arbejdere føjet til den Skare, der arbejdede, før Krigen begyndte. Ialt var der ved Krigen Afslutning ca. 2 Millioner Kvinder i Arbejde. Medens alt gik op i Pris, blev der budt disse 17 eller 18 Øre i Timen. Det gjaldt derfor om at faa Kvinderne ind i Fagforeningerne for paa denne Maade at virkeliggøre Arbejderbevægelsens Ideal: ligge Løn for Mænd og for Kvinder for lige Arbejde. Men det lykkedes desto værre kun saa som saa.

Margaret Bondfield har alle Dage været en stor Internationalist, og efter Verdenskrigens Afslutning fik hun rig Lejlighed til at pleje denne Interesse. I Februar 1919 deltog hun i den internationale Socialistkongres i Bern, og i Efteraaret samme Aar var hun i Washington og næste Aar paa et længere Besøg i Rusland.

Margaret Bondfield har alle Dage søgt Valg til Londons Kommunalbestyrelse. Nu var Tiden inde til at søge Valg til Parlamentet. Men ogsaa dette mielykkedes de to første Gange. I 1920 og 1922 blev hun opstillet i Northampton, som paa den Tid var repræsenteret af en Liberal. Uagtet Frk. Bondfield faldt, foregode hun alligevel Arbejderpartiets Stemmer med ca. 4000.

En personlig Oprensning for hende var, at hun i September 1923 blev valgt til Præsident for The Trade Union Congress, den store aarlige Fagforeningskongres, da denne samledes i Plymouth. Dette er den største Ære, som Englands 6 Millioner organiserede Arbejdere kan skænke en af deres egne, og denne Gang tilfaldt Æren en Kvinde, hvilket aldrig tidligere havde været Tilfældet. Som Formand for Englands samlede Arbejderstand fik med det samme en ikke ringe Opgave, nemlig at faa Ende paa en Strejke i Kedsmedefaget. Denne havde dengang varet i 5 Maanedre og havde følgelig haft megen Arbejdsløshed i Følge i andre Fag og følte som en Byrde af hele Nationen. Det lykkedes virkelig Margaret Bondfield i Løbet af ganske kort Tid at faa de to Parter forligte.

Ei af de ledende Dagblade skrev: Hvad de bedste Hjernner blandt Mændene ikke har formaaet, har Margaret Bondfield udrettet, idet hun har gjort en Ende paa den nationale Ulykke, som Kedsmedestrejken var. Den har kostede Landet 180 Millioner Kr. og gennem 6 Maanedre gjort 70,000 Arbejdere ledige.

Denne Sejr vandt Margaret Bondfield just, da hun stod i Begreb med for tredje Gang at kæmpe sig ind i Kampen for at repræsentere Northampton i Parlamentet.

Denne Valgkampagne, der varede hele November Maaned, er saa karakteristisk for Margaret Bondfield, at den fortjener en nærmere Omtale.

Opgaven var ingenlunde let; der var allerførst den Fordom at overvinde hos hendes eget Parti, at det var en Kvinde, der skulde vælges. Men Frk. Bondfield formaaede finktes ud dette. Ikke alene hendes eget Parti, men ogsaa de to andre Partier, der stredes om Valgkredsen maatte erkende, at hun var lige saa godt inde i alle Dagens sociale og politiske Problemer som nogen Mand. Hendes Arbejdskraft var lig nogen Mandes. Hun

tabte under hele Valgkampagnen 6 Gange daglig uden i mindste Maade at trætes og gjorde endda nu og da en Afstikker for at hjælpe sine Partifæller, som til Gengæld ogsaa kom og hjalp hende, dette gjaldt Mac Donaid, Philip Snowden og den bekendte Præst Dr. Orohard.

Hendes Maal med den hele Kampagne var ikke at rakke ned paa Modparten, hun nedlod sig aldrig til den Art af Personligheder, som hendes liberale Modkandidat førte frem, hvorfor endog Bladet »Times« dædledede ham skarpt, nej hendes Maal var at opdrage sine Tilhørere til at tænke, om man vil socialistisk, d. v. s. til at tænke paa de manges bedste, og hvorledes det kunde ske Fyldest.

Lad mig anføre Slutningen af hendes Valgproba: Mit sidste Ord til Eder, hvad enten I er mig eller mod mig, er en Appel, der gaar ud paa at faa Eder til alvorligt at overveje Eders Ansvar for Udfaldet af dette Valg. De tre Kandidater har lagt deres politiske Program og de Lægemidler, som disse maatte indeholde frem for Eder, I skal domme om, hvilke af dem, I anser for at være i Stand til bedst at råde Bod paa vort Lands og Folks Nød. Det er Retfærdighed, der opbygger en Nation. Vi vil blive dømt af de kommende Slægter efter denne Maalestok, om vi har været i Stand til at bringe vor Politik i Overensstemmelse med den gyldne Regel d. v. s. Kristi Ord: alt hvad I vil, at Menneskene skal gøre mod Eder, det skal I ogsaa gøre mod dem.

Paa Valgdagen d. 6. Decbr. fik Margaret Bondfield, 15,566 Stemmer, den konservative Kandidat 11,520 og den liberale Kandidat 11,340 Stemmer. Glæden over hendes Sejr var almindelig i alle Kredse i England. Den 16. Januar holdt hun sin Jomfrutale i Parlamentet, og en Avis skrev Dagen efter: dette er den første kloge Tale af en Kvinde, som nogensinde er bleven hørt i Underhuset.

En Maaned senere dannede Mac Donaid den første Arbejderregering og i denne fik Frk. Bondfield Sæde som Arbejdsministeren Tom Shaws Sekretær, en Slags underordnet Ministerpost. Her ydede hun fortrinlig Fyldest, men allerede næste Aar faldt Arbejderregeringen som bekendt, men i Aar kom den ind paany, og da valgtes Margaret Bondfield til Arbejdsminister og dermed er en vældig Opgave lagt hen til hende, men der er ingen Tvivl om, at hun vil løse den saa godt som den overhovedet kan løses, naar en Regering stikker ind med en saa kneben Majoritet, som den engelske Arbejderregering gør.

Lad mig til Slut prøve paa at ridses Margaret Bondfields Karakter op med nogle faa Streger.

Rent udvortes er hun en fuldendt Dame. Hun er ikke af Blaastrømpe Typen, der skal efterligne Manden eller er ligegyldig for sin Paaklædning. Nej, Frk. Bondfield er først og fremmest Kvinde og som saadan omhyggelig i sin Klædedragt, selv om hun ikke er klædt efter sidste Mode.

Hun elsker Sol og Blomster og hendes Hjem er fyldt med begge Dele. Hun er omgivet af en Atmosfære af Glæde og Lykke, hvilket uvilkårligt smitter hendes Omgivelser. Hendes Venner er utallige og findes i alle Samfundsklasser.

Mest gør hun Indtryk ved sin fuldkomne Oprigtighed overfor den Sag, hun tjener. Begrebet Levebrøds-politik kan ikke tænkes i Forbindelse med hendes Person. Efter at hun er bleven ældre i det politiske Arbejde, lægger hun mere Vægt paa Pligter end paa Rettigheder, et Krav

Arbejdermøde i Klaksvig

24.-27. Oktober.

Samfundsraadet for Kirkelig Forening for indre Mission paa Færøerne indbyder, om Gud vil, Venner og Arbejdere til disse Dages Samvær, til Opbyggelse og Bestyrkelse i Troen paa Guds Ord. Angaaende Indkvartering bedes man henvende sig til Alfred Petersen, Klaksvig, Telefon Nr. 33, inden 20. Oktober.

Venner, lad os ikke glemme, at daglig Bøn for Modet er den bedste Forberedelse.

For Samfundsraadet
Alfred Petersen.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Det meddeles herved til Efterretning, at Føroya vanlukkutrygging har antaget følgende nye Tilidsmænd:

For Vaag Distrikt: Sognefoged Bernhard Mortensen, Vaag.
- Vestmanna Distrikt: Fuldmægtig Hans Nolsøe, y., Vestmanna.

Omværte Tilidsmænd er for Tiden:
For Tveraa Distrikt: Sysselmand Djuurhuus, Tveraa.

- Sand — Brevsamler Hjalte Sand.
- Vaago — Daniel Niclasen, Sørvaa.
- Ejde — Brevsamler Anton Ellingsgaard, Ejde.
- Skaaletfjord — Lærer Johan M. Fr. Poulsen, Strænder.
- Fuglefjord — Lærer S. P. úr Konoy, Gøtegjov.
- Nordøerne — Postexpeditor Axel Petersen, Klaksvig.

Bestyrelsen.

som ganske ikke altid er velhørt, men hun jager ikke efter Popularitet og er derfor ikke bange for at sige upopulære Sandheder.

Den inderste Hemmelighed ved Margaret Bondfields Liv og Arbejde er utvivlsomt denne, at hun er et aandeligt Menneske. For hende er aandeligt Liv den store Realitet, og nærmere bestemt vil dette sige, hun er et religiøst Menneske. Hendes Tro er enfoldig i bedste Forstand, siger hendes Biograf og Partifælle om hende. Midt under en Valgkampagne Larm og Tummel at søge ind i en Kirke for der at dvæle nogle Øjeblikke i Bøn er for hende en ganske naturlig Ting. Hun har sluttet sig til Dr. Orchards Menighed i London og er ofte at finde paa en Platform sammen med anglikanske Biskopper eller Frikirkeledere, naar det gælder at slaas et Slag for en social Reform eller paatale en national Uret. Undertegnede husker hende tydeligt paa Platformen i Albert Hall ved et stort kristelig-socialt Møde i Juli 1926, hvor hun sammen med Biskop Gere og andre talte for en grundig Athjælpning af Bolignøden.

FORSKELLIGT

Endnu er den hvide Races Lyst til at efterlade Negrene ikke uddød.

Fra Paris meldes som sidste Bulletin fra Mode-Eksperterne, at Damerne nu skal gaa i Niggedragt. I sidste Uge var der en stor Mannequin-Opvisning i Paris, og her gjorde nogle morsomme Klæder og Hatter, der var fremstillet af afrikanske Palmeblade, stor Lykke. Der gøres nu Kampagne-Bestillinger af Palmeblade fra Kongo.

En ung Frue i New York har faaet Skilsmisse bevilget fra sin Mand med den Motivering, at han naegtede at lade sig afmagre, især gennem Spisning af Rankost, som Fruen satte megen Pris paa.

Manden vejede 336 Pund, saa Retten fandt det ikke urimeligt, at hans Vægt blev sat ned.

Det værste for Manden var, at han blev dømt til at betale sin Hustru 150 Dollars om Ugen. Men maaske skal denne Betaling betragtes som et Led i Afmagringskuren.

Spaakonere.

En kommunal Tjenestemand i Paris har gjort sig den Ulejlighed at lave en Statistik over, hvor mange Spaakonere der er i Paris. Efter denne Opgørelse skulde der gives ikke færre end 34,600 Spaadoms-»Bureauer« i Paris, hvor man dels gennem Køffeograms og Kort, dels ved Læsning i Haanden kan faa sin Skæbne at vide. Disse Spaakonere samlede Indtægt anslaaes til 200,000 Francs pr. Arbejdsdag eller 73 Millioner pr. Aar.

Landbrugsforedrag.

Ligesom i de foregaaende Vintre vil der ogsaa kommende Vinter kunne afholdes Foredragskursus i Landbrug paa Bygderne.

Hvert Kursus vil have en Varighed af op til 8 Dage med mindst 2 Foredragstimer hver Aften. Disse Kursus er gratis, dog saaledes, at det forudsættes, at Lokale med Lys og Varme stilles til Raadighed for Foredragsholderne uden Udgift for disse.

Anmodning om at faa saadanne Kursus afholdt indsendes inden 1. November til Undertegnede, der giver nærmere Underretning om Kursusplan og Tiden for Afholdelsen af hvert enkelt Kursus.

M. Winther-Lützen,
Formand for Centraludvalget
for Foredragskursus.

En Bil med et elskende Par kom forleden kørende ad Hillerød-Vejen lige udenfor Frederiksværk. Formentlig opflammet af Solens hede Straaler og Pigens søde Smil snappede den unge Mand, der styrede Bilen, et Kys hos Ungmøen. Der kom Slinger i Valsen, og Koret drejede ned i Grøften og ind paa en Græsmark, hvor den unge Mand slog Bremserne til.

Kvinder er altsaa mindst lige saa farlige, naar de sidder ved Siden af Chaufføren, som naar de selv er ved Rattet, bemærker et Blad ugalt.

SKÆMT

— Hvad er der i Vejen? Hr. Meyer.

— For en Time siden dykkede min Kone i Vandet og har endnu ikke været sig Jeg er ved at blive lidt ængstelig.

(Der Gotz, Wien.)

— Du ser bleg ud, Er du syg?

— Nej, jeg er bleven vasket.

Den unge Professorfrue: Nu har du ikke givet mig et Kys i en hel Uge.

Professoren (bestyrtet): Kyskede jeg dig ikke i Gaar? Hvem i Alverden var det saa, jeg kyskede.

Doktoren: — Hvis De fortsætter Deres uordentlige og uregelmæssige Liv endnu et Aar, vil De være død, inden der er gaaet seks Maanedre.

Hun: — Elskede Thorvald, for vi (Humor, Madrid.)

